

Предмет

Преюдициално запитване — Audiencia Provincial de Oviedo — Тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273) — Понятие за значителна неравнопоставеност — Критерии, които следва да се вземат предвид

Диспозитив

1. Член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в следния смисъл:

- съществуването на „значителна неравнопоставеност“ не изисква непременно разходите, възложени в тежест на потребителя с договорна клауза, да имат по отношение на същия значително икономическо въздействие с оглед на стойността на разглежданата сделка, но може да произтича от самия факт на достатъчно тежко посегателство над правното положение, в което е поставен този потребител, като страна по договора, по силата на приложените национални разпоредби, независимо дали под формата на ограничаване на съдържанието на правата, които според тези разпоредби той извлича от договора, или под формата на пречка за тяхното упражняване, или пък на поставянето в негова тежест на допълнително задължение, непредвидено от националните правила,
- за да прецени евентуалното наличие на значителна неравнопоставеност, запитващата юрисдикция трябва да отчита характера на стоката или услугата, за които е сключен договорът, като вземе предвид всички обстоятелства, довели до сключването му, както и всички останали клаузи от договора.

(¹) ОВ С 227, 28.7.2012 г.

Решение на Съда (голям състав) от 22 януари 2014 г. — Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия/ Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-270/12) (¹)

(Регламент (ЕС) № 236/2012 — Къси продажби и някои аспекти на суапите за кредитно неизпълнение — Член 28 — Валидност — Правно основание — Правомощия на Европейския орган за ценни книжа и пазари за намеса при извънредни обстоятелства)

(2014/C 85/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: A. Robinson, подпомаган от J. Stratford QC, и от A. Henshaw, barrister)

Ответници: Европейски парламент (представители: A. Neergaard, R. Van de Westelaken, D. Gauci и A. Грос-Чорбаджийска), Съвет на Европейския съюз (представители: H. Legal, A. De Elera и E. Dumitriu-Segnana)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представител: A. Rubio González), Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas и E. Ranaivoson), Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от F. Urbani Neri, avvocato dello Stato), Европейска комисия (представители: T. van Rijn, B. Smulders, C. Zadra и P. Василева)

Предмет

Жалба за отмяна — Валидност на член 28 от Регламент (ЕС) № 236/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 година относно късите продажби и някои аспекти на суапите за кредитно неизпълнение (ОВ L 86, стр. 1) — Равновесие между институциите — Нарушение на условията, установени от практиката на Съда за делегирането на правомощия на агенциите — Нарушение на членове 290 ДФЕС и 291 ДФЕС — Нарушение на член 114 ДФЕС — Възлагане на правомощия за намеса на Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) — Свобода на преценка, предоставена на ЕОЦКП, що се отнася до необходимостта от неговата намеса и до мерките, които да се приемат — Характер на мерките, които могат да бъдат приети от ЕОЦКП

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разходи.
3. Кралство Испания, Френската република, Италианската република и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разходи.

(¹) ОВ С 273, 8.9.2012 г.

Решение на Съда (първи състав) от 16 януари 2014 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Düsseldorf-Mitte/Ibero Tours GmbH

(Дело C-300/12) (¹)

(Данък върху добавената стойност — Сделки на туристически агенти — Предоставяне на отстъпки на пътуващите лица — Определяне на данъчната основа при доставки на услуги, извършвани в рамките на посредническа дейност)

(2014/C 85/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof